

عنوان مقاله:

مقاله علمی - پژوهشی: مروری بر ذخایر آرتمیا در دریاچه ارومیه (۱۴۰۰-۱۳۷۷)

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 31، شماره 5 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فریدون محبی - National Artemia Research Center, Iranian Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Urmia, Iran

مسعود صیدگر - National Artemia Research Center, Iranian Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Urmia, Iran

محمود حافظیه - Iranian Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Tehran, Iran

بابرامعلی داداشپور - National Artemia Research Center, Iranian Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Urmia, Iran

ژاله عزیززاده اوصالو - National Artemia Research Center, Iranian Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Urmia, Iran

خلاصه مقاله:

این مطالعه به بررسی تغییرات تراکم توده زنده و سیست آرتمیا در دریاچه ارومیه در طول دوره های مختلف زمانی می پردازد. با این حال، به بررسی تغییرات جمعیت آرتمیا در سایر دریاچه های بسیار شور نظیر دریاچه بزرگ نمک آمریکا، بحرالحمیت و دریاچه گریزمیر در نیوزیلند نیز پرداخته شده است. حدود ۱۲۵ سال قبل، Günther (۱۸۹۹) اولین ذخایر آرتمیا را در دریاچه ارومیه تخمین زده است. پس از وی، در دوره های مختلف زمانی، محققین مختلف تراکم آرتمیای دریاچه ارومیه را مورد ارزیابی قرار داده اند. از مهم ترین آنها می توان به مطالعات انجام شده در سه دهه گذشته اشاره نمود. اوج جمعیت آرتمیا را می توان در دهه هفتاد در دریاچه ارومیه مشاهده کرد که مقارن با بالاترین سطح تراز آب است. پس از آن، آب دریاچه ارومیه روند نزولی داشته که این امر در جمعیت آرتمیا و تراکم سیست، نمود داشته است. در دهه ۹۰ دریاچه ارومیه با بحران کم آبی مواجه شده است و جمعیت آرتمیا افت شدیدی نشان می دهد. با توجه به شباهت های زیاد دریاچه ارومیه با دریاچه بزرگ نمک آمریکا، به مطالعات مربوط به این دریاچه پررنگ تر پرداخته شده است. به طور کلی، تراکم سیست آرتمیا از حدود ۲۵۰۰ عدد در لیتر در دهه ۷۰ به ۶/۴ عدد در لیتر در دهه ۹۰ و در همین زمان تراکم توده زنده آرتمیا از ۱۵۰۰ عدد در مترمکعب به ۴ عدد در مترمکعب کاهش یافته است. کاهش سطح آب دریاچه و هم زمان افزایش شوری آن به عنوان یکی از مهم ترین عوامل کاهش جمعیت آرتمیا محسوب می شود. از عوامل مهم دیگر در کاهش جمعیت آرتمیا در دریاچه ارومیه می توان به کاهش محسوس جمعیت جلبک ها به ویژه جلبک *Dunaliella salina* که غذای اصلی آرتمیا را تشکیل می دهد، اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

Artemia stocks, Lake Urmia, Cysts, Biomass, Hypersaline, Water decline, ذخایر آرتمیا, دریاچه ارومیه, سیست, توده زنده, هیپرسالین, کاهش آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1646169>

